

İsa Nın Ölümü

– Vedatdünder8 · 09 Ağustos 2019

Bağ bozumu zamanıydı ama toplanmadı üzümlerO gece tahtadan haçı şekilsizce diktiler toprağa
Sabaha kadar uğraştılar ama haç tutmuyordu
Altını daha çok oydular,oydular
Sanki haç değil nefretlerini dikiyorlardı
Nihayet toprağa kaydadı nefretleri
Artık onu bu nefretle çakacaklardı çırılçıplak
Sabah olsun diye beklediler,
O gece ölü doğan kuzuyu kesip yediler.

.
İsa ölmeden bir gün önce,
Harmandan arta kalan toprağa uzanıp göğe baktı
Gürültülü yağmurda,iç çamaşırına kadar ıslandı
Yakında bir kadın,adet bezini kundak yaptı,çocuğuna
Sonra birdenbire dindi yağmur
Sönük yıldızlar badana olmuş gibi parladı
Acaba bağışlanacak kadar yıkanmış mıydı bu yağmur da
Bir yer de bir eksiklik vardı biliyordu
Nerede hata yaptığını düşündü.

.
Oysa her geçen an dinsizlerin nefreti büyüyordu
Bu karşı konulmaz bir sapkınlıktı
Bu öfkenin,ödenecek bir bedeliydi sanki...

.
Sonra dağın tepesine doğru kavuştu bulutlar
Akşamdan kalma bir yıldız duruyordu ayın çeperinde
Bağların çok olduğu yer de bir kulübesi vardı
İsa bu mehtapta oraya gitmek istedi
Ama yerinden kalkamadı;
Bekleyişi zahmetli bir endişeye dönüştü
Yorgun bir arayışla sustu gözleri,
Karanlığın köşesinden döküntü bir ışık buldu
Parlayan küçük gölü farkettiler
Göle doğru yürürken,kıvamlı tutuştu gene yağmur
Kırık bir taş attı suya,
Parmaklarıyla dokundu,

Oysa gölde aksi yoktu
Zoraki bir yel yaladı alnını
İssızlık her yere sinmişti
Özensizce yoğunlaştı sis karanlığın ardında...

.
Onlar tam şafakla birlikte geldiler
Ellerinde hala yanan meşaleleri vardı
Geri kalanlar azgınca şevişmişlerdi gün boyu
Uykusuzdular ama çıldırmasıya bağırıyorlardı
Salyaları çenelerinde kurumuştı
Şarap düşkünü fahişeler en önden koşuyordu...

.
İsa yüzüne sürülen ışıkla uyandı
Bu daha şafağın ilk dakikalarıydı
Bacaklarına asılmış yorgunlukla kalktı
Şimdi yağmur sadece kımıldıyordu.
Badem bıyıkları,sakalıyla birlikte ıslanmıştı
Sanki heyecanları bayatlamış gibi mahzundu
Bedenini kabaca iterek döndü,
Önce sadece duydu,göremedi,sonra gördü
Sesler rüzgara sürünerek,gürültüyle geliyordu
Anlaşılmaz bağırişla ama anlaşılır niyetle koşuyorlardı
Sanki sayısızdılar lakin tek vücuttular
Fahişelerin tiz çığlıkları erkekleri bastırıyordu...

.
Yanına geldiklerine İsa'yı kollarından tutarak sürüklediler
Sonra yaban kısırağını kamçılıyarak,peşi sıra bağladılar
İsa'nın iliksiz sandaletleri ayaklarından fırladı
Kısırağı kovalarcasına koşturdular.
İsa'nın ayakları,taşlarla kesiliyordu
Şimdi kandan bir iz kalıyordu ardında
Kalabalıkta sanki bu kan izini takip eder gibiydi...

.
Haçın yanındaki iskeleye çıkardılar onu
Vücudunu dengesizce yapıştırdılar haça
Önce ayakta kalması için avuçlarını çakacaklardı
Sivri uçlu demir yivler,bir gün öncesinden hazırlanmıştı
Her birinin üzerinde intikamdan kurumuş köpüklü tükürükleri vardı
Birinci yiv, sol avucunun ortasına girerken,Düşündü İsa

Tanrının oğlu bir mehdiye,bu mümkün müydü ?
Acı duyabilecek olması,mümkün müydü ?
Uzaklara,sere serpe başak tutmuş ekinlere baktı
Bu zulmette tebessümle Meryem anasını düşündü
Bir an ne kadar şyp,titrediğini farketti
İlk yiv girerken önce acıyı hissetmedi
Kendini hazırlamıştı,o Tanrı'nın oğluydu
Ama birden delirmiş bir alev gibi yandı eli
Sanki bir insanın hissedebileceği acıdan da fazlasıydı bu
Kanı kollarından bğrne doğru sıcakık aktı
Sağ eli akılırken artık bayılma raddesine gelmişti
şimdi kendi kanında yüzüyor gibiydi
Parmak kemiklerinin etlerinden ayrıldığını gördü
Elleri tahta haça adeta yapışırçasına gerilmişti...

.
Ayakları akılırken,artık büsbütün ırzına geiliyormuş gibi hissetti
Hazırlıksız yakalanmış acısı,hayretinden çok daha büyüktü
Adeta bir şekilden,başka bir şekile dönüşüyor gibiydi
Baskın bir korku duydu gözlerinde,
Uzakta gördüğü başak tutmuş ekinler,
alevlerle tutuşmuşçasına,kızıllaşmıştı
Artık bağıran çağıran o kalabalığı görmüyordu
Yeşile alan bir maske gibiydi suratı
şimdi bir an da yeniden yaratılmayı bekledi ama,
Ne uzakta,ne yakında, Tanrı'nın eli yoktu
Gerçekler öylesi bir pusu kurmuştu ona
Son tükürüğünü yutacak mecali dahi kalmamıştı...
Birdenbire yağmaladı kendini,buzlaştı
Delice ağlayışını kimseler görmedi
Bir mehdiye bunlar olamaz diye düşünürken
İşte o zaman insan olduğunu anladı
VE ÇÖLDE KALMIş,şAşKIN BİR BEDEVİ GİBİ
LME TUTUNUP GİTTİ

.
Vedat Dündar.

.
Vedat derki, hayaller, her zaman,gerçeklerden daha büyüktür

Çünkü onların sınırları yoktur.